

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 3057 Șc. ex 1931.

Anunț.

Cu începere dela 1 Noemvrie a. c., pe baza hotărârii Consiliului eparhial ddto 5 Mai a. c. și a concluzului Nr. protoc. 22/1931 al Adunării eparhiale, se deschide școala eparhială de cântăreți (cantori) bisericești.

Cei ce doresc să fie primiți în această școală, tânări în etate de 17 până la 25 de ani, să-și înainteze cererile lor Consiliului eparhial până la 15 Octomvrie a. c. fiind înzestrate cu următoarele documente:

- estras de botez cu care să se dovedească etatea de 17 până la 25 ani, și nașterea din părinți împreunați cu sfânta Taină a nunții (cununiei);
- certificat, școlar, cel puțin 4 clase primare.
- certificat de moralitate dela Oficiul parohial;
- certificat medical că e deplin sănătos, fără defecte.

Spre orientare se obsearvă că:

- Examenul de primire se va ținea la Consiliul eparhial în 31 Oct. spre a se constata cunoștința scrisului și cetitului, vocea și auzul muzical.
- Cei primiți vor fi obligați a locui în internatul școlii.
- Taxa de înscriere e 100 (una sută) Lei, iară cea de întreținere în internatul școlii e de 600 Lei lunar, care se va plăti anticipativ pe cel puțin câte două luni.
- Cei primiți vor aduce hainele necesare, schimburi și haine de pat (saltea, cearciaf, perină și plapomă) apoi cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă și 2 tarfurii.
- În ce privește îmbrăcămintea, aceasta va fi cea uzitată a lor.
- Cursurile durează trei ani. (Anul școlar începe la 1 Noemvrie și se termină la 1 Mai.) Caransebeș în 15 Septembrie 1931.

Consiliul Eparhial.

Școala nouă.

Dl. președinte al Consiliului de miniștri, Nicolae Iorga a ținut la radio Luni, la Sărbătoarea Înălțării Cinstitei Cruci a Domnului, o conferință despre „schimbările din învățământul primar”.

Ziarele din Capitală s'au și grăbit să redea fragmente din această interesantă conferință.

Iată în rezumat care sunt ideile despre școală ale „marelui dascăl” și schimbările preconizate în învățământul primar.

Adversar hotărât al sistemului stereotip de școală care nu învață decât scris-cetitul, „în care se predă numai teorie”; al școlii care sufletește este izolată de părinții școlariilor și de toată lumea, *marele dascăl* vrea o școală vie, o școală productivă, care să lege în mănunchi toată suflarea satelor noastre.

„Să se învețe în școala aceea de sat meșteșuguri și școala de sat să producă prin aceste meșteșuguri. Să nu fie, cum văd dela un capăt al țării la altul, curtea școlii uscată în zile de vară și acoperită de noroi sau de zăpadă în lunile cele rele ale anului. Când voi intra în sat să văd școala în mijlocul celor mai frumoase grădini. Mănușițele copiilor să învețe de acasă a face un rai în jurul școlii și școala însăși să fie împodobită de fiecare cu ce poate. Mama, sora să aducă lucruri frumoase de mână cum se duce la icoane câte un ștergar, să se aducă la școală lucruri frumoase de mână, din munca întregii familii. Și eu doresc încă un lucru, anume, ceace se lucrează în școli să se poată vinde, să fie bazarul școlii, să ajungă școala a se întreține în parte din ceace lucrează copiii și absolvenții sau absolventele școlii acesteia, să vină să lucreze cu elevii, în loc să stea cu mâinile încrucișate, în loc să văd ceace se vede

în satele noastre, atâtea femei cari se aşează în pragul porţii, în zilele cari se pierd şi cari reprezintă deficitul cel mare al naţiei româneşti“.

„Lumea dela oraşe care se plimbă prin mijlocul străzii şi lumea dela sate, care se aşează pe pragul porţii, cu această lume se pierde vlaşa ţării Româneşti; este ca sângele care curge din vinele deschise ale acestei naţii“.

Se poate ceva mai adevărat?

Întâiul sfetnic al Tronului, în drumurile sale prin ţară a văzut, sigur, multe din lipsurile de cari suferă naţia aceasta. A văzut femeile cari şi în zilele de lucru „stau la zbor“; şi aceste rele, cu bună dreptate le atribue sistemului nostru şcolar.

Şcoala trebuie să pulzeze de viaţă, de lumină; rolul învăţătorului ne reducându-se la iniţierea în ale scris-celitului, se estinde la toate ramurile de viaţă. Înaintestătător în toate; cu vorba şi cu fapta; învăţător întru toate şi deasupra tuturor: *preot al sfintei iubiri de neam şi de patrie*.

Spre a da şcolai ritmul de viaţă cuvenit, spre a o înfrăţi cu restul populaţiei din sat se cere o *cointeresare morală şi materială* a acesteia cu poporul. Cuvântul învăţătorului să nu înceteze odată ce s'a isprăvit cu şcoala, să sune totdeauna şi tuturor; şi mai ales, *învăţătura lui să nu se reducă numai la teorie*.

După cuvintele Dlui primministru, iată cam ce trebuie să devină şcoala.

„Şcoala să fie oglinda satului, şcoala să fie mândria satului, şcoala să fie marele atelier al satului, în loc să se strângă satele întregi în jurul agitatorului politic, care este primejdia cea mai mare a acestei ţări în momentul de faţă... să se strângă în jurul luminoasei şcoli, peste care inima largă a învăţătorului, vrednic de această inimă, să stăpânească aşa cum stăpânea Mântuitorul în mijlocul ucenicilor Săi“.

Factorul religios determinant în istoria naţională.

De: C. Rudnean

Un distins istoric român, d-l Dr. Ioan Lupaş la începutul istoriei noastre naţionale enumără diferiţi factori ai vieţii istorice româneşti — printre aceştia, *factorul religios*, e cel mai de seamă.

Să ne gândim un moment la desvoltarea organică a poporului român, deodată cu naşterea sa a încolţit în sufletul său ideia mântui-

toare a vieţii creştine. Creştinismul, triumful spiritualismului asupra materiei, a înăugat şi'n Dacia străveche un drum nou, drumul vieţii creştine.

Sub scutul creştin a trăit poporul român. În clipe de desnădejde, de orgie, de adâncă prefacere, Românul sub semnul adânc ocrotitor al sfintei cruci a putut rezista diferitelor urgii, cari se deslănţuiau tot mai mult.

Pretutindenii ce unde s'a infiltrat învăţătura creştină, poporul a respirat mai bine. Duhul vieţii creştine a făcut ca strămoşii noştri să se îndeletnicească cu aceea minunată artă a clădirilor sfinte, biserici şi mănăstiri din cele mai frumoase, cari constituiesc azi podoaba artei creştine.

Călugări pioşi veniţi din Răsăritul credinţei mântuitoare, şi-au sacrificat întregii lor viaţă altarului sfânt, şi propevăduirii Sfintei Evanghelii.

Biserica răsărită a Ortodoxismului a păstrat intactă învăţătura Mântuitorului nostru, Ea s'a apărut veacuri dearândul de diferiţi eretici, îndepărtându-i şi pe schismatici, a păstrat comoara vieţii creştine aşa cum a fost lăsată de întemeietorul Ei.

Poporul român dela început şi până azi ascultă cu o deosebită evlavie de părinţii lui sufleteşti: de *preoţi* şi *călugări*. Ei sunt luminătorii şi îndrumătorii zilnici, ei îi învaţă să apuce pe calea cea dreaptă.

Şi azi în toate satele româneşti, preotul e cea mai stimată figură — aşa a fost şi va rămâne veacuri dearândul, pentru că el este paznicul lucrurilor sfinte. Respectul faţă de preot, sfaturile lui, sunt tot de necesare, ca şi mersul regulat la sf. Biserică. La toate actele importante de politică a Țărilor române, mitropolitul ţării era ascultat, în divanul domnesc el era figura cea mai proeminentă.

Biserica a conlucrat cu Statul. — au mers mână în mână. Câte acte de binefacere n'a rezultat din această conlucrare? A fost un ceas bine nimerit, că în toate clipele de mare înălţare sufletească, Biserica şi-a dat contribuţia Sa. A existat o legătură sufletească între popor şi Biserică. Ea va fi şi de acum înainte tot aşa — şi dacă sunt *glasuri slabe*, ele se vor spulbera în negura vremii, nu vor fi ascultate, pentru că ceice *ştiu* şi *înţeleg* istoria poporului român nu pot crede altfel decât au crezut cei mai luminaţi şi patrioţi bărbaţi ai Românilor!

Istoria poporului român, e o carte deschisă tuturor acelor cari simt şi înţeleg fără şovăială trecutul unui popor, care de 2 mii de ani creşte cu ideea de Christos şi de neam.

Sunt comorile cele mai sfinte, sunt moștenirile cele mai prețioase, sunt speranțele cele mai vii ale neamului nostru.

Să nu ne lăsăm amăgiți de nimeni! N'au dreptul decât aceia cari slujesc altarului sfânt, să se pronunțe în chestiunile bisericești...

Biserica română ortodoxă își are normele sale bine fixate — dela acele norme nu s'a abătut niciodată! Nu! Pentru că credința într'un Dumnezeu adevărat și viu e tot atât de puternică ca și credința, că neamul acesta va rămâne pururea o sentinelă neadormită în fața atâtor rătăcirii și boli sociale, curente subversive, secte periculoase, agitații și francmasonerii...

„Dela normele de credință ale bisericii ortodoxe nu i-au mai putut abate nici stăruințele propagandei catolice din timpul regilor maghiari „apostolici“, cari puneau jurământ pe Sf. Evanghelie, că vor sili pe „Valahii șișmatici să treacă la biserica apuseană ori îi vor stârpi că totul din cuprinsul țării lor, nici silințele de ordin cultural și politic ale principilor ardeleni calviși și nici violentele siluiri ale Habsburgilor din secolul XVIII.

Aceștia trăiau în convingerea, că pentru perpetuarea stăpânirii lor politice, uneltele lor cele mai potrivite ar fi preoții catolici și funcționarii germani; de aci tendința lor nestrămutată de a catoliciza și germaniza pretutindeni.

Oricât de mult au voit stăpânitorii de pe vremuri a-i abate pe Românii ardeleni dela vechia lor credință, nu au reușit decât în prea puține cazuri și atunci numai la aparență și în mod trecător. Acest fapt l-au observat cu mirare toți ceice au avut prilej să cunoască mai deaproape felul de traiu și obiceiurile religioase ale poporului român. Astfel iezuitul *Antonio Possevino*, — care a umblat prin Ardeal în jumătatea a doua a secolului al XVI și a cunoscut bine împrejurările de aici, — își exprimă într'o carte a sa, mirarea, că împotriva tuturor amenințărilor și primejdiilor, Românii au putut să rămână atât de „*statornici în legea și în ritul lor*“.

Este deosebit de instructiv și felul, cum superintendentul calvin din Transilvania, *Ștefan Katona Gelejinus* caută să explice motivul care a împiedicat pe conducători a se îndepărta de credința poporului. Într'o scrisoare a sa din 24 Septembrie 1640 acest superintendent aduce la cunoștința principelui Gheorghe Rákoczi I, că nu se găsește între preoții români și între candidații la scaunul vlădicesc vacant nici unul, care să poată fi înduplecat a-și schimba credința, căci se tem... pe un astfel de preot sau episcop, *poporul nu l-ar primi și cine știe, ce i*

s'ar întâmpla, dacă ar cuteză să meargă între Români.

Atât de puternică pavază a fost *elementul religios* în păstrarea unității și naționalității române, încât a dat poporului tăria și virtutea de a purta cu izbândă lupte seculare împotriva tuturor cari au încercat să-l desnaționalizeze“.)

Dacă poporul român în trecutul său s'a putut menține grație elementului religios, cu atât mai mult azi *religiositatea* îl face să-și păstreze vigoarea trupească și sufletească. Nu ne îndoim un moment, că la baza vieții noastre naționale *factorul religios nu va fi primordial!*

Prin și cu ajutorul lui se purifică inimile, se înlătură păcatele și se reînnoesc speranțele... Avem atâtea exemple de înaltă putere sufletească, toate izvorâte din sufletele adânc creștine ale învățătorilor...

În zile de adâncă tristeță, când toate speranțele zboară, când gândurile sunt întunecate, când puterile ne părăsesc — viața și faptele Mântuitorului ne sunt cea mai de seamă întremare — reînviem din nou, și simțim iarăși soarele mântuirii noastre!

Mântuirea vine treptat — poporul român a răbdat multe chinuri și suferințe, s'a oțelit, s'a ridicat în toate împrejurările până la Creatorul Lumii, și s'a resignat. A așteptat tacit și plin de speranță ora libertății...

Ea a sosit, pentru că Solia cerului a voit **să fie așa!**

Cetită dela un cap până la celălalt istoria națională, nu-i decât suma tuturor ideilor creștine, aflătoare în sufletul poporului român, cultivarea idealului național coincide cu speranța religioasă a mântuirii poporului nostru de urgia barbarilor și mai târziu de uzurpatorii altor credințe...

Gândul religios a triumfat, ideea națională a căzut în pământul străvechei Dacii, încreștinată de forța cuvântului sfânt al misionarilor veniți din Răsăritul tainic al toleranței religioase.

Justă este deci aprecierea *factorului religios*, ca un factor determinant în istoria națională. El trebuie dezvoltat și explicat în toată măreția lui, fără înțelegerea lui nu vom putea progresa!

Tinera generație trebuie să știe să aprecieze tot ce a fost înălțător în istoria noastră națională, numai atunci unitatea națională va fi deplin armonizată și sufletul românesc va eși biruitor în lupta grea a vieții!

Despre Rugăciune.

Astfel stă cazul și cu rugăciunea, care pentru a fi deplină trebuie să fie făcută sub anumite condițiuni.

Este necesar înainte de toate să simțim nevoia de ajutorul lui Dumnezeu.

Profetul *Isaia* grăiește astfel: „*Vărsa-voi apă vie peste cel însetat și fluviu peste locul uscat*“ (cap. 44, 3).

Marea noastră trebuință de ajutor este ea însăși un argument puternic care vorbește în favoarea noastră. Totuși trebuie ca noi să căutăm pe Dumnezeu, să-i strigăm ajutorul căci Însuși ne îndeamnă: „*Cereți și vi se va da vouă*“ și încă: „*cel care nu cruță nici pe unul născut fiul său ci L-a dat pentru noi toți, așa cum nu ne va dărui cu El toate*“, (Romani 8, 32) ne spune sfântul Pavel. Lucrul este deci lămurit; având ajutorul lui Dumnezeu prin rugăciune, toate ni-se vor dărui din partea Sa.

Rugăciunea trebuie să fie pornită din inimă înfrântă și curată.

Peste ghizdurile fântânii lui Iacov, Mântuitorul sfătuește pe femeia samarineană: „*Duh este Dumnezeu și cel ce se închină lui să I-se închine cu duhul și cu adevărul.*“ (Ioan 4, 24) Prin urmare la rugăciunea din afară care constă din mătânie, cruci, rostirea cuvintelor, să ia parte inima, sufletul și mintea noastră cari să se înalțe către Dumnezeu cu smerenie și curăție. Altfel totul este fără nici o valoare. O rugăciune făcută din inimă înfrântă și umilită este totdeauna bineprimită în fața lui Dumnezeu.

Psalmistul David astfel ne încredințează despre aceasta: „*inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi*“. (Ps. 50, 17).

Semeția nu stă bine nici în alte împrejurări ale vieții, necum să-și aibe rostul în rugăciune. Cei mândrii sunt ingenunchiați totdeauna. Cum de exemplu ar fi putut fi ascultată rugăciunea aceluia fariseu plin de ură și fățarnicie care în fața oamenilor căuta să-și evedențeze meritele sale, spre deosebire de umilitul vameș care „s'a întors la casa sa mai înălțat“?

Adevăratul creștin se roagă cu credință și stăruință. Apostolul Pavel zice: „*Cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este și că El este răsplătitorul celor cari Il caută*“, (Ebrei 11, 6) iar Domnul Iisus îndeamnă pe ucenici zicându-le: „*Toate câte doriți când vă rugați, credeți că le-ați primit și le veți avea*“. (Marcu 11, 24).

Credința este temelie rugăciunii. Dacă credința lipsește, rugăciunea nu mai are nici un rost.

Dacă noi nu primim chiar lucrurile cerute și la timpul dorit, nu trebuie să încetăm a ne ruga. Dumnezeu care poartă grija tuturor fapturilor sale știe mai bine de ce avem și când trebuie. Noi suntem atât de nesocotiți, încât uneori cerem lucruri cari nu ar fi spre binele nostru, dar înțelepciunea Tatălui ne dă ceea ce și noi am dori dacă mintea noastră s'ar lăsa luminată de lumina Duhului Sfânt spre a pricepe adevărul. Noauă deși ni-se pare că rugăciunile noastre nu sunt ascultate, totuși credința trebuie să fie nestrămutată, stăruitoare, căci Dumnezeu este prea înțelept ca să poată face ceva greșit și este prea bun ca să oprească vreun bine ce ar ști că folosește mântuirii noastre. Rugăciunea plină de cea mai caldă credință a femeii cananence către Mântuitorul a adus cu sine tămăduirea fiicei sale.

„*Nu este bine a lua pâinea fiilor și a o da câinilor*“, fu răspunsul Domnului la insistențele sale. Ce respingere mai categorică voiți decât aceasta? Dar cu tot acest răspuns aspru ca formă, ea își adună toate puterile sufletului său și plină de nădejde exclamă: „*Așa este Doamne, dar și câinii mănâncă din săvârșăturile ce cad dela masa domnilor*“. Parcă ar fi zis: dă-mi Doamne și mie o fărâma cât de mărunță din marea ta milostivire și din puterea ta nemărginită.

„*O, femeie, îi zise Domnul, mare este credința ta, fie ție precum voești; și s'a tămăduit fica ei din ceasul acela*“.

Am văzut o bună femeie credincioasă care se căsătorise după un soț care o tortura în bătai, fiind și bețiv la culme, desfrânat și nesocotit în toate, stăruind în rugăciuni către Dumnezeu ani de rândul atât de mult încât a fost în stare a-și reîntoarce la o viață regulată soțul, ba încă făcându-l un bun credincios și cercetător neîntreput al bisericii.

Sfântul Pavel ne îndeamnă astfel: „*Să stăruieți în rugăciune veghind într'ansa cu mulțumire*“. (Coloseni 4, 2) iar Petru Ap. zice așa: „*Cumpănați-vă, deci și treziți-vă totdeauna spre rugăciune*“ (I. Petru 4, 7).

„*Iar voi iubiților*“, zice *Iuda* apostolul, „*rugându-vă neîntreput în Duhul Sfânt păstrați-vă în dragostea lui Dumnezeu*“. (Iuda 20, 21).

Rugăciunea continuă este cea mai strânsă și de aproape legătură a sufletului cu Dumnezeu, astfel că Viața Lui se revărsă ca o apă vie în viața noastră, iar curățenia și sfințenia vieții noastre se înalță înapoi la Sine ca o tămăie aleasă.

De a fi stăruitori în rugăciune este neapărată lipsă pentru a ține continuă legătură între Iisus și sufletul nostru. Dela aceasta nimic să

nu ne împiedice, căci dacă ne vom lăsa influențați de îndoeli și de temeri sau dacă vom umbla să găsim înșine soluția în lucrurile pe cari nu le înțelegem lămurit, mai mult ne afundăm în păcat.

Dar dacă venim înaintea lui Dumnezeu astfel cum suntem, necunoscându-ne și dându-ne seamă de neputința noastră și de nevoia pe care o avem de ajutorul Lui și dacă avem credință în făgăduințele Sale, atunci strigarea noastră va fi auzită și mila sa ne va coplesi: „Nici pagubele, nici boalele, nici alte nenorociri ale vieții nu ne vor atinge atâta timp cât sufletul, cât ființa noastră se află în legătură cu Dumnezeu prin puterea rugăciunii credincioase și totdeauna“, zice *sfântul Vasile cel Mare*.

(Urmază)

Dimitrie V. Anuțoiu
preot.

ȘTIRI

DI Titulescu a fost reales președinte al Adunării Ligii Națiunilor. La noua sesiune a Ligii Națiunilor, deschisă la începutul lunii curente, ministrului nostru la Londra, Nicolae Titulescu, i s'a făcut stăruitoarea propunere să candideze din nou la președinția Consiliului Ligii. Deși DI Titulescu a refuzat, din dorința de a respecta tradiția Societății Națiunilor, totuși la insistența aceleiași societăți DI Titulescu a primit, fiind reales.

Realegerea D-lui Titulescu este nu numai o cinste deosebită a D-sale, ci și o mândrie a tuturor Românilor.

Mărci poștale de 30, 50 și 100 Lei. Direcțiunea generală a poștelor a comandat la Londra confecționarea mărcilor poștale de 30, 50 și 100 Lei.

Mărcile confecționate la Londra reprezintă bustul M. S. Regelui.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia de cl. II, din Uliuc, protopresbiteratul Buziașului, rămasă vacantă în urma decesului preotului Ilie Cicoșiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele

Emolument:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 32 jug.
2. Două grădini de sub No. 17 și 116 în întindere de 1 jug.
3. Stola uzitată.
4. Casă parohială; este donată de reposatul preot Ilie Cicoș și soția sa Elisaveta nasc. Gherban.

Alesul preot va intra în folosința ei numai după moartea văduvei donatoare și până atunci văduva va ceda noului ales paroh 2 camere din susnumita casă.

5. Dările după pământul ce-l folosește, cad în sarcina alesului preot.

6. Preotul ales este obligat a catehiza la școala primară fără altă renumerație din partea parohiei.

Recurenții sunt invitați a se prezeata cu prealabila încuviințare a Prea S. Sale Episcopului diecezan și a protopresbiterului tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică din Uliuc spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare, serviciu și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Uliuc, din ședința consiliului parohial ținută la 26 Iulie 1931.

Aurel Alecsiu m. p.

preș. cons. par.

1—3

Ioan Orășan m. p.

not. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 5149 B ex 1931.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza dispozițiilor cuprinse în aliniatul ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B ridicat și la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și având în vedere deciziunea Consistoriului Mitropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noemvrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preotești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 1 Septemvrie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

În baza ordinului Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român din Bocșa-montană, ddo 15 Octomvrie 1930 Nr. 603 ex 1930, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh, la parohia a III-a (a treia), vacantă, de clasa a II-a, din Bocșa-română, protopresbiteratul Bocșa-montană, cu termen de recurgere de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială, după care alegându-l paroh, va suporta toate sarcinile publice.
2. Birul și stola uzuală.
3. Alte venituri accidentale din parohia a III-a (a treia).
4. Alesul paroh este îndatorat, a catehiza la școala primară din loc, fără altă renumerație din partea comunei bisericesti.
5. Casă parohială nu este. De locuință, se va îngriji alesul paroh.
6. Dela reflectanți, se cere cvalificațiune de clasa II-a (a doua).

Reflectanții, pentru a fi luați în lista de candidare, au a produce, permisiunea Prea Sfinției Sale Episcopului nostru diecezan.

Reflectanții au să-și înainteze petițiile de concurs, adresate consiliului parohial din Bocșa-română, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român în Bocșa-montană și să se prezinte — în vre-o Duminică, ori sărbătoare; cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, — în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Bocșa-română în 7 Decemvrie 1930.

Petru Vucu

președinte.

1—3

Miron Popovici

secretar ad hoc.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Pe baza ord. Venerabilului Consistoriu diecezan ddo 14 Mai 1931 No. 3031 B. ex 1931, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia I-a de cl. II-a devenită vacantă prin decedarea preotului Corneliu Putici, din comuna Coștei (Kustilj) Jugoslavia via Vârșeț (Vrsac) protopresbiteratul Vârșețului cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 30 jug. pământ arător și fânațe, după care alesul preot va suporta toate sarcinile publice.

2. Stola uzitată.

3. Nefiind casă parohială, până la cumpărarea, eventual zidirea unei case parohiale, comuna bisericească se va îngriji și va suporta spesele de cortel.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din Coștei (Kustilj) prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșeț (Vrsac).

Recurenții sânt poștiți a se prezenta în sfânta biserică în vr'o Duminică sau sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nicidecum în ziua de alegere.

Coștei (Kustilj) Jugoslavia la 21 Iunie 1931.

Din încredințarea comitetului parohial :

Gaita Drăgan m. p.

preș. com. par.

1—3

Ilie Maleta m. p.

not. ad hoc

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea* protopresbiter.

No. 4355 B. ex 1931.

Acest concurs se publică, cu aceea că — în baza dispozițiilor cuprinse în aliniatul ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului konzistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 No. 3058 B. ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul No. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Konzistorului Metropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noemvre 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința Cons. diecezan ținută în 1 Septemvre 1931.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu

*

Pe baza ord. Venerabilului Konzistoriu diecezan ddo 14 Mai 1931, No. 3031 B. ex 1931, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia III-a de cl. II-a devenită vacantă prin trecerea preotului Victor Trailovici la parohia II-a din comuna Coștei (Kustilj) Jugoslavia, via Vârșeț (Vrsac) protopresbiteratul Vârșețului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 28 jug. pământ arător și fânațe, după cari alesul preot va suporta toate sarcinile publice.

2. Stola uzitată.

3. Nefiind casă parohială, până la cumpărarea, eventual zidirea unei case parohiale, comuna bisericească se va îngriji și va suporta spesele de cortel.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor conform regulamentului pentru parohii adresate comitetului parohial din Coștei (Kustilj) prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșeț (Vrsac).

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în sfânta biserică în vr'o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nicidecum în ziua de alegere.

Coștei (Kustilj) Jugoslavia, la 21 Iunie 1931.

Din încredințarea comitetului parohial :

Gaita Drăgan m. p.

preș. com. par.

1—3

Ilie Maleta m. p.

not. ad hoc

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea* protopresbiter.

No. 5590 B. ex 1930.

Acest concurs se publică, cu aceea, că — în baza dispozițiilor cuprinse în aliniatul ultim al §-lui 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului konzistorial ddo 3 Martie 1914, și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Konzistorului Metropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noemvre 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința Cons. diecezan ținută în 1 Septembrie 1931.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu

*

Pe baza decisului Veneratului Consiliu Eparhial din 26 Martie a. c. Nr. 1078 B. ex 1931 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în a II-a parohie de clasa III-a (treia) din Bozovici protopresbiteratul Mehadia devenită vacantă prin reposarea preotului Romulus Novacovici cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Sesiune parohială constatătoare din 32 jug' pentru care alesul preot va plăti toate impozitele.

2. Ajutor de salar anual 1000 (unamie) Lei plătit în rate lunare.

3. Preotul ales are a se îngriji singur de locuință.

4. Concurenții au să prezinte act de invoice, dela Prea Sfinția Sa Episcopul nostru, fără de care act nu pot fi luați în candidare.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile instruate conform normelor din vigoare și adresate Consiliului parohial din Bozovici, — prin Prea Onoratul Oficiu Protopresbiteral ort. rom. în Prigor.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual în sfânta biserică din Bozovici în vre o Duminică sau sârbătoare, dar nicidecum în ziua alegerii.

Bozovici, din ședința Consiliului parohial ținută în 23 Aprilie 1931:

Ioan Goanță

paroh. preș. cons.

1—3

Simion Lazăr

inv. not. cons.

În conțelegere cu mine: *Iosif Câmpianu* adm. prot.

Publicațiune de licitație.

Pentru aprovizionarea școlii normale de învățători din Caransebeș cu circa 23.000 kg. grâu măcinat în proporția de 6% făină albă prima calitate, 76% făină unitară pentru pâine, 16% tărâțe și 2% pulverizare; apoi circa 10.000 kg. tărâțe.

Licitatiia se va ține la **26 Septembrie 1931, ora 11 a. m.**

Furnizarea se va face în cantități de câte 2500-3000 kg.

Caetul de sarcini se poate vedea la direcțiunea școlii.

Cauțiia de 5% se depune în numerar sau efecte garantate de stat.

Licitatiia se va ține în conformitate cu art. 88, 110 din L. C. P. și ordinele adnexe ei.

Dacă prima licitație nu se va ține, a doua va fi la 5 Octombrie 1931, ora 11 a. m.

Caransebeș, la 15 Septembrie 1931.

G. Neamțiu,

Președintele Com.

V. Bălulescu,

Secdrtarul Com.

Publicațiune de licitație.

Se publică licitație publică cu oferte scrise și verbal pe ziua de **25 Septembrie 1931, ora 3 p. m.** pentru furnizarea brânzei de oaie necesară școlii normale de învățători din Caransebeș.

Condițiunile de licitație se văd orișicând la direcțiunea școlii.

Concurenții vor depune cautiune de 5%.

Prețul se achită îndată după recepțiunea furniturii.

Licitatiia se va ține în conformitate cu art. 88, 110 din L. C. P. și ordinele adnexe ei.

Caransebeș, la 14 Septembrie 1931.

G. Neamțiu,

Președintele Com.

V. Bălulescu,

Secretarul Com.

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 60 Port. 1931.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 286/1931 efectuându-se execuțiunea la 12 Februarie 1931 în favorul urmăritoarei Banca Banatului reprez. prin avocatul Dr. Gheoghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 14.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 18.000 Lei și anume:

1) Doauă garderoabe marou, 2) Un aparat de radio, 3) Una toaletă cu oglindă, 4) Un divan, 5) Un acoperiș de divan, 6) Trei covoare persiene, 7) Doauă noptiere, 8) Un transformator, 9) Un acumulator, 10) Un pian marca „Stelzhaner“, 11) Una garnitură pluș roșu, cu o canapea, și 6 (șase) Scaune, 12) Un acoperiș de pluș al pianului, 13) Doauă covoare roșii $1\frac{1}{2}$ pe $2\frac{1}{2}$, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 1286/1931 G. pentru încasarea creanței de 14.000 Lei — bani capital cu $15\frac{1}{2}\%$ interese din 20 Noembrie 1930 și spesele de 2886 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul

de licitație pe ziua de **23 Septembrie 1931 la orele 4 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirca în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 7 Septembrie 1931.

Moise Trica p. șef Portărel

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 1104/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș contra urmăriților Gheoghe Tudor și Ana Tudor născută Boledin din Cornea la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă, licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Cornea, din circumscripțiia Judecătoriai rurale Teregova No. pag. 1063, 1837, 2037, 1792, 2171, 944, 1230, 2452, 2008, 2418, 2364 și Canicea No. pag. 808, pe imobilele cuprinse în foaia No. 1063 a comunei Cornea No. top. 1249 Cornet 350 stp. grăd. în valoare de 1000 lei întreg, Cornet de 300 stp. grădină în valoare de 1000 lei întreg foaia No. 1837 Cornet, 312 stp. fânați în valoare de 1000 lei, întreg Intravilan de 48 stp. fânați în valoare de 450 lei, întreg intravilan 498 stp. fânați în valoare de 2500 lei, întreg foaia No. 2037, Cornet 304 stp. fânați în valoare de 1000 lei întreg, foaia No. 1792, Intravilan de 329 stp. fânați în valoare de 1500 lei întreg, foaia No. 194, Prislop 111 stp. grădină în valoare de 850 lei întreg, foaia No. 2171, No. top. 1437 Dâlma 50 stp. grădină în valoare de 400 lei întreg No. top. 1449 Dâlma, 300 stp. grădină în valoare de 1000 lei întreg, $\frac{2}{5}$ parte din imobilele cuprinse în c. f. a comunei Cornea, foaia No. 944, loc de casă 192 stp. în valoare de 2500 lei, 1071/1440 părți foaia No. 1147 Prislop 222 stp. grădină în valoare de 1000 lei, 1071/1440 părți foaia No. 1230 Cornet de 1066 stp. arătură în valoare de 3000 lei întreg, foaia No. 3452 Seliște 150 stp. arătură în valoare de 800 lei întreg, foaia No. 2008 Cornet 408 stp. fânați în valoare de 1200 lei, întreg $\frac{18}{24}$ parte din imobilele foaia No. 2418 No. top. Cornet 270 stp. în valoare de 1000 lei, $\frac{18}{24}$ parte Cornet 125 stp. în valoare de 500 lei, $\frac{18}{24}$ parte, $\frac{4}{15}$ parte din imobilul cuprins în c. f. a comunei Cornea, foaia No. 2364, Prislop 167 stp. grădină în valoare de 400 lei, $\frac{4}{15}$ părți, foaia No. 808, a comunei Canicea No. top. 694 Mlecina 111 stp. arătură cl. II. în valoare de 3500 lei întreg, pentru încasarea creanței de 93.950 lei, capital interese de 15% dela 5 August 1930, spese de proces și de executare de 8532 lei, fixate până acum, spese de 1802 lei, fixate acum pentru cererea de licitație.

Prețul de strigare se stabilește conform art. 6 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită la suma fixată mai sus, redusă cu 25% .

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **5 Octombrie anul 1931, ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Cornea.**

În baza § 150 legea LX din anul 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse licitației nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație.

Publicațiunea prezentă se va comunica interesaiilor. Teregova, la 30 Maiu 1931.

A. Comoroșan m. p.
judecător

I. Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 99/1931. Port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7044/1930 efectuându-se execuțiunea la 28 Februarie 1931 în favorul următoarei Banca Banatului s. a. din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Ianculovici dmiciliat în Caransebeș pentru suma de 4500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseducate cari s'au prețuit în 21.000 Lei — bani și anume: La urmăritul 1 și 2, 1) Una căruță în stare bună, 2) Două cai suri, 3) Una pereche Hamuri, — La urmăritul, III. 1) Una vacă roșu cu alb, 2) Trei cai negri. — La urmăritul IV. 1) Una purcea mare neagră, 2) Trei porci mai mici, 3) Una căruță uzată, 4) Două cai roșii, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1982/1931 G. pentru încasarea creanței de 4500 Lei — bani capital cu 15% interese din 22 Septembrie 1930 și spesele de 2144 Lei — bani stavărite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25 Septembrie 1931 la orele 3 p. m. în comuna Rueni la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 10 Septembrie 1931.

Moise Trica p. șef Portărel.

Au apărut

de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea

Cărți de Religieune

pentru școlile secundare

— aprobate de Sf. Sinod și Ministerul Instrucțiunii publice (Adresa Sf. Sinod din 16 Septembrie 1930, Nr. 603) —

1. *Istoria sfânta a Testamentului Vechiu și Nou*, pentru clasa I. Lei 30.—
2. *Parabolele și Învățăturile Domnului nostru Isus Hristos*, pentru clasa II. " 25.—
3. *Istoria Bisericii universale*, pentru clasa III. " 30.—

se află la

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș.

Aviz!

Pictesz biserici, spăl biserici vechi pictate, pictesz prăznicare, ripide, chivoturi, mormântul Domnului, cruci de piatră, Steaguri și fană pentru Coruri, etc.

La dorință dau informații prin poștă și pot eși și la fața locului. Lucrez eftin:

Nicolae Popoviciu
pictor
Cacova, jud. Caraș.

La Librăria diecezană din Caransebeș se pot comanda următoarele

Cărți de Religieune

de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea

ntocmite după Programa analitică ministerială și aprobate de Consiliul Eparhial ort. rom. a Caransebeșului cu ord. Nr. 4482 din 4 August 1921, pentru:

1. Școlile de copii mici și clasa I a școlii primare Lei 10.—
2. Clasele II și III ale școlii primare " 10.—
3. Clasa IV a școlii primare " 10.—
4. Clasele V, VI, și VII ale școlii primare " 15.—
5. Cursul de adulți și șc. de ucenici " 10.—

